

гърба на мечока. Мечока тржгна. Изплашено гледаха жената и децата му.

Когато навлязоха в гората, слънцето беше залязло, Птичките пеяха. Цветята повдигнали клюмналите си главички. Всички животни бяха излезли от скривалищата си. Наближиха мечата дупка и видяха, как майката играеше с двете си мечета.

Майката радостно изрева, напусна малките си и се приближи към мечока.

— „А ето, ти ни донесе чудесна вечеря. Сега ний ще го делим — нали?“

— Не, това е моя бржснар — каза мъжа ѝ. Той ме спаси от голямата горещина и аз искам да му се отплатя.

Тогава той въведе бржснаря в дупката си. В жгшла беше леглото на малките мечета. Разрови под леглото и извади пълно гърне с жълтици.

— „Ето, вземи толкова, колкото можеш да носиш!“ — каза мечока на бржснаря.

Бржснаря не чака втора покана. Той награби злато, колкото можа, поклони се и бързо, бързо благодарил. Тичешком си отиде.

Изплашеното семейство го очакваше пред вратата. Каква радост беше завръщането на забогателия баща!

И днес, когато отидете в малкото градче с червените покриви и високата камбанария, вие ще видите на главната улица хубавия бржснарски дюкян. На прозореца има изрисувана голяма насапунена мечка. Предишния беден бржснар сега е богат и всякога разправя с радост случката с мечока.

Превела: В.

